

POSTANOWIENIE

27 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 27 marca 2025 r. w Warszawie
zażalenia J.D.

na postanowienie Sądu Najwyższego

z 30 grudnia 2024 r., I CSK 3309/23,

w sprawie z wniosku S.M.

z udziałem J.D., E.D., I.D., M.D., P.B., M.D.1, P.D. i M.Ż.

o stwierdzenie nabycia spadku po A.D.,

1) odrzuca zażalenie,

**2) oddala wniosek pełnomocnika J.D. - adwokata A.G. o
przyznanie mu od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej
pomocy prawnej udzielonej skarżącej z urzędu
w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 grudnia 2024 r. w sprawie I CSK 3309/23 Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej uczestniczki J.D. do rozpoznania. Uczestniczka wniosła zażalenie na to orzeczenie, sprzeciwiając się jego treści, podnosząc, że nie było podstaw do odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania oraz wnioskując o jego zmianę przez przyjęcie wniesionej przez nią skargi do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne (zob. art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c.) i stąd podlega odrzuceniu, albowiem postanowienia Sądu Najwyższego nie są zaskarżalne, co wynika z ustrojowej pozycji Sądu Najwyższego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 września 2020 r., V CO 96/20, z 22 listopada 2017 r., II UO 16/17.; z 30 września 2020 r., I CZ 37/20; z 15 kwietnia 2021 r., V CSK 431/19; z 23 kwietnia 2021 r., I CSK 318/20; z 7 grudnia 2021 r., II CZ 55/21, z 22 czerwca 2022 r., III CZ 170/22; z 24 stycznia 2023 r., III CZ 331/22; z 14 września 2023 r., III CZ 182/23; z 29 marca 2024 r., III CZ 38/24 oraz z 26 stycznia 2024 r., III CZ 457/22). Niedopuszczalność zażalenia powoduje, że Sąd Najwyższy nie może objąć kontrolą zarzutów skarżącej dotyczących nieistnienia podstaw do odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania.

W tym stanie rzeczy, orzeczono, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pełnomocnika skarżącej o przyznanie mu od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym wobec odrzucenia sporządzonego przez niego środka zaskarżenia. Wniesienie oczywiście niedopuszczalnego zażalenia przez pełnomocnika wyznaczonego przez sąd nie jest udzieleniem stronie pomocy prawnej w rozumieniu art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze (jedn. tekst: Dz.U. z 2024 r., poz. 1564). Nie ma zatem podstaw do obciążenia Skarbu Państwa kosztami tych czynności pełnomocnika (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2006 r., IV CSK 174/05).

(A.D.)

[a.ł]